



Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

IV. évfolyam, 39. szám

2015. március 2.

Jól hangzó múlt, óvatosan optimista jövő



Az utóbbi hónapokban tele van régióink sajtója az ukrán háború vélt, vagy valós következményeivel, amelyek Záhony térségét különösen érzékenyen érintik. Elsősorban azért, mert a többség számára még mindig a vasút, illetve az ahhoz kapcsolódó logisztika adja a megélhetés első számú reményét. A háborús helyzet miatt jelentős fuvarcsökkenésről hallhattunk, olvashattunk többek között lapunkban is. Közvetlenül minden vasutast érinthet a probléma, de a hírek szerint főként a Záhony-Port Zrt.-t és a Rail Cargo Hungaria záhonyi Üzemeltetési Központját fenyegeti közvetett veszély, ha tartósan elmaradnak a megszokott fuvarok. A RCH gondjairól többször is írtunk mostanában, ezért utánanéztünk, mi újság a Port, Záhony másik zászlóshajának fedélzetén.

Kiderült, a majd” négyszáz embernek munkát adó átrakóbázis az előzetes adatok szerint már a negyedik évet zárta nyereséggel. Ráadásul felújítások, beruházások zajlottak közel kétszázharminc millió Forint értékben, és az uniós pályázati lehetőségek szerencsés kihasználásával különböző tanfolyamokra, nyelvi képzésekre is futotta. De a technológiában, versenyképességben is formában vannak, a cég üzemi lapjának legfrissebb száma szerint például „7 perc/vagon teljesítménnyel kerültek megrakásra” a vasérces vagonok, és nemrég a szlovákok elől hoztak el egy ötvenezer tonna vasérc tárolására szóló üzletet. Mit mondhatnánk mást, mint hogy szépen hangzik, és nem csak a portos kollégák fülének, még akkor is, ha ennek az volt az ára, hogy az alapítástól (2007) öt évig nem tudtak béremelést adni a kollégáknak. Tavaly már több szerencsével jártak, idén pedig ők is részesülnek a VASZ nem rég lezárult kitaró bértárgyalásainak eredményéből.

Tehát a múlt biztató, de mégiscsak felmerül a kérdés, milyen jövő elé néznek annál a cégnél, amelynek tevékenysége szorosan összefügg a cargos kollégák forgalmaival. Márpedig a záhonyi Cargo felől igencsak borús, mit több, vészjósló híreket hallani mostanában, és bizony a külső szemlélő számára ellentmondás fedezhető fel a két vasútállalat helyzete között.



Szó se róla, az első két hónapot mínusszal zárták, de fontos, hogy tervezetten, hiszen várható volt, hogy kevesebb áru, főleg kevesebb vasérc érkezik mostanában. Viszont

visszafogottan optimisták, mert az előzetes tárgyalások alapján jó kilátásaik vannak az átrakási kapacitások kihasználására. Különbéféle áruféleségekből, de még vasércből is többet várnak, ami biztató arra nézve, hogy idén a négyszáz fős szakembergárda megőrzése mellett egyensúlyban maradjon a cég gazdálkodása és pénzügyi helyzete.

Juhász Tiborné



Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Ami SZÉP, az jó is?



Február tizenkilencedikén született, lassan kezdjük megismerni, kicsit talán már érteni is. Nem csoda, mert hiába jött borús égből a villám, fényt nem nagyon látni nyomában, magyarul számolni kell és mérni, hogy elhiggyük, tényleg jó ez nekünk, vagy legalábbis nem rossz. Vitatkozni persze szabad, sőt, kell róla, de ha egyszer a cipőt is lehúztuk, hogy jól összeszámolhassuk, a számokat bizony tudomásul kell vennünk. Mert hiába nem tetszett a számtanóra, attól még a mienk minden szám, ami szerepel a ránk osztott egyezségben, akár egy teljes éven át.

Az elfogadás hovatovább nehezebb ügy, mint a megtévedt feleséget, férjet a küszöbön belülré invitálni, mert bérünkről szólva nem tudjuk okát a sok éve tartó mostoha bánásmódnak. Három százalék, ízlelgettük, és bizony keserédes lett, mint egy rég vágyott második nászéjszaka. Édesítésnek kevés az, hogy más is járt már így, főleg ha rájövünk, hogy azok is mi voltunk, vasutasok. Pedig akárhogy nézzük, valószínűleg a lehető legjobb született a megkésített, és áttételes tárgyalások végén. A megkésítettség nemigen szorul magyarázatra, az áttétel viszont egy speciális betegség a szegény állami-állatorvosi lovon.



Mert ugye van egyszer a vasút vezetése, ám van tulajdonos is, melyet a minisztérium képvisel. Alaphelyzetben a szakszervezetek a cégvezetéssel tárgyalnak, például bér ügyben, a vezetés pedig alkalmanként egyeztet a tulajjal. No, ez az, ami nem működött – vagy nem láttuk – mert a vasút vezetői egy nagy nullát kaptak békeretként a minisztertől. Innen patthelyzet következett, hiszen a vezetőink nem voltak tárgyalókészek, a tulajdonos képviselője pedig „elfelejtkezett” rólunk. Aztán amikor mégis eszébe jutottunk, gondolt egyet, megajánlott három százalék alapbéremelést, és egy nyakatekert, ám nettó értékben a tavalyival megegyező VBKJ-t.

A három százalék a jelen gazdasági-pénzügyi körülmények között akár vállalható eredmény volna, kár, hogy az elmúlt években alig esett szó munkánk illetően elismeréséről. Így annyit gondolhatunk, csak úgy halkán, hogy elindultunk talán a mostohasorsból, és reméljük, nem torpanunk meg az első göröngyön. Mert bizony van még hová fejlődünk bérileg, igaz, ami a tárgyalókészséget illet, hát nagyjainknak is gyúrniuk kéne még, hogy melyik térfélen, azt bizzuk rájuk, legyen szó Együttműködési Megállapodásról, bérről, vagy éppen a cafetériáról.



A választható sem annyira választható lett, mint amennyire szeretné a legtöbb vasutas, meg, amiért egykor kitalálták, így aztán egyre kevésbé cafetéria. Hiszen az egész a Széchenyi Pihenőkártya (SZÉP) irányában toldott, jó volna tudni, miért, de ahogyan régen mondták, ezt a kérdést nem vizsgáljuk. Azt viszont igen, hogy ez jó nekünk, vagy sem? Mondanám, a savanyú szőlő is szőlő, de nem mondom, mert csak azért savanyú, mert másilyn lórol álmodtunk. Ám ki tudhatja, merre változik a bruttó és a nettó jövéje... Ám a kártyánk változatlanul is messzire vihet bennünket.

Szóval, ha tetszik, ha nem, kirándulásra fel, vasutasok! Jó, Bözsi sokunknak jobban tetszett, legalábbis utalványként, de hát ökelme külön privilégiummá lett, hagyjuk meg azoknak, akik még hozzáférnek. Mi meg vegyük hátunkra a...nem is tudom mit, hiszen hamuba sült helyett van egy jókora, egyelőre majd' százötvenezret érő nettó utalványunk. Ha SZÉP, ha nem, akkor is, tehát tarisznya helyett inkább keressünk valaki igazán szépet és kedveset, akivel útra kelhetünk.

Dolhai József





Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Ülésezett a Választmányunk



Február 24-én megtartotta ez évi első ülését a Választmány. Az első napirendi pontban, a májusban sorra kerülő Kongresszussal kapcsolatban Bodnár József alelnök előterjesztésében az Alapszabály került terítékre. A közel két órás vita után megszülettek azok a döntések, amelyek lehetővé teszik az Alapszabály tagsági vitára bocsátását a Magyar Vasutas következő számának mellékleteként.

A második napirendben Meleg János alelnök a VSZ Középtávú Program tervezetét ismertette, amely az e havi újság mellékleteként már megismerhető. Majd az elmúlt hónapokban lezajlott alapszervezeti választásokról kapott tájékoztatóból kiderült, hogy a 223 alapszervezet egy-két kivétellel végrehajtotta a tisztújításokat. Ahol ez még nem történt meg, ott a napokban azt pótolják. Mint kiderült, negyvenegy titkár még nem vett részt alaképzésben, ők a közeljövőben Mt-ből, KSZ-ből, és tárgyalástechnikából kapnak majd ismereteket.

Az elmúlt napokban megkötött bér- és foglalkoztatási megállapodásokról Meleg János kifejtette, a hosszú hónapok kitaró tárgyalás-sorozata meghozta gyümölcsét. Mint mondta, nincs mit szégyenkeznünk, a körülményekhez képest elégedettek lehetünk.

A Választmány a Kongresszust segítő bizottságok összetételének elfogadása után aktuális szervezetpolitikai és érdekvédelmi tájékoztatókat hallgatott meg Papp Zoltán elnöktől, valamint Bodnár József és Meleg János alelnököktől.

Zubály Bertalan

HUMORSAROK

VIVA VIAGRA

Reggel nyolckor a feleség kérdezi a férjét, drágám, süssek neked egy finom rántottát?

– Köszönöm, nem. Ez a Viagra elvette az étvágyamat.

Délután egykor a feleség: Drágám, ne készítsen egy finom ebédet? – Köszönöm, nem. Ez a Viagra elvette az étvágyamat. Este hatkor újra a feleség: Drága férjem, tényleg nem ennél semmit?

– Á, egyáltalán nem. Ez a Viagra teljesen elvette az étvágyam, egyszerűen nem vagyok éhes. Feleség: Jó, rendben van, de lemászhatnál rólam, mert én majdnem éhen halok...



VELED IS MEGTÖRTÉNHEK

Egy ír, egy olasz és egy magyar ülnek a bárban, New Yorkban. Jól érzik magukat, és egyetértenek, ez egy frankó hely. Megszólal az ír: Ahol én születtem, Dublinban van egy még jobb bár, a MacDugal. Ha rendelsz két piát, a harmadik ingyen van. A többiek egyetértenek abban, hogy az is egy jó hely. Megszólal az olasz: Ahol én születtem, Pármában is van egy jó kocsmá, a Vinny. Ha iszol egy piát, a második ingyen van. A többiek egyetértenek, az is egy nagyon jó hely. Szóhoz jut a magyar: Ahonnan én származom, Budapesten van egy hely, úgy hívják Gurító. Na, ha oda bemész, rögtön fizetnek neked egy piát. Utána még egyet. Amikor a harmadikat is megittad, hátravisznek egy szobába, ahol egy nagyot szexelhetsz. Ez igen – mondja az ír és az olasz, fantasztikus hely lehet. Kis idő múlva kérdezi az ír: Te, ez valóban megtörtént veled? Mire a magyar:

– Hát, igazából nem velem, hanem a nővéremmel...

Balogh Attila



Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselőlet Záhony

Helyi hírek röviden

MÁV-START Zrt.

A MÁV-START Zrt. azon jegyvizsgálóinak, akik országhatáron túl is végeznek munkát, határátlépési engedélyre van szükségük. Záhony-Csap viszonylatában a határ átlépése magánútlevelel történhet, melynek költségei mindaddig a jegyvizsgálókat terhelte.

Záhonyi startos titkárunk, Kátai József kezdeményezésére Fridrich Imre, a VSZ START Szakmai Képviselőletének vezetője levélben hívta fel a MÁV-START Zrt. humánerőforrás igazgatójának figyelmét a helyzetre. Dorozsmai Éva válaszelevelében közli: „A munkáltató kötelezettségére tekintettel megtéríti a munkavállalók számára az úti okmányok kiállításával felmerülő költségeket.” A jövőben az igazolt költségeket a munkáltató a tárgyhót követező havi fizetésben utalja.